

Værnepligt og gøre sit Land den Tjeneste, ogsaa kunde betragte det som en Fordel, at han skoledes gennem de Øvelser, der paalagdes ham. Det ærede Medlem har vel ment, at Finansministeren skulde tage imod Skatten som Skat finansielt for, hvad den betød, for, hvad den kunde monne i Statskassen. Men nu hører jeg, at det ærede Medlem siger, at Pengene kunde godt bruges til dem, der skulde holdes skadesløse, fordi de var længere inde end andre. Hvis det er Meningen, maa jeg sige, at Staten faar ikke stor Nytte af den. Hvis det løb ud i, at de Mænd, der er lidt længere inde, altsaa har den større Ære at tjene Landet i længere Tid ved deres legemlige Tjeneste, deres militære Virksomhed, skulde holdes skadesløse for dette ved de Penge, andre betaler, saa ser jeg ikke, at Statskassen kan have nogen Grund til at fryde sig ved dette. Naar det ærede Medlem sagde, hvad jeg heller ikke finder ganske rimeligt overfor mig, at jeg lod haant om at faa 1 Mill. Kr. i Kassen, vil jeg sige dertil, at jeg ikke lod haant om at faa 1 Mill. Kr. i Kassen, men der er ikke 1 Mill. Kr. i dette Lovforslag. Hvorledes den Finansminister, der vil være om 16 Aar, vil stille sig til at faa en Million, ved jeg ikke, jeg antager, han vil stille sig yderst velvilligt. Men det er der ikke Tale om i Øjeblikket. Hvis det ærede Medlem vilde sige til mig, at jeg skulde se Fremtiden i Møde og tænke paa at plante Træer for den opvoksende Slægt, vil jeg dertil svare, at jeg har ikke afvist Lovforslaget i og for sig. Jeg har ment som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds, at dette Lovforslag ikke egnede sig synderligt til at ophøjes til Lov. At man kunde komme tilbage til en saadan Tanke, har jeg ikke afvist. Man kunde tænke sig, at der kunde komme fuldkommen forandrede militære Forhold her i Landet, under hvilke et saadant Lovforslag kunde gennemføres.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde læst Lovforslaget og ikke havde forstaaet det, naar jeg havde sagt, at de syge og svagelige skulde beskattes. Det ærede Medlem maa ikke kende sit eget Forslag. Der staar i § 2, at de fritages for Skat, hvis legemlige eller aandelige Tilstand gør dem uskikkede til Erhverv. Som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds rigtigt sagde: Derfra og til den Tilstand, i hvilken man for en ganske ubetydelig legemlig Skade undtages, fritages for Militærtjeneste, er der mange Grader. Jeg vil blot nævne, at en tuber-

kelsyg kan ikke fritages for Skatten efter Lovforslaget, for han behøver aldeles ikke at være uskikket til Erhverv, men derfor kan det meget vel siges om ham, at hans Erhvervsmulighed er nedsat. Det er derfor fuldkommen rigtigt, hvad jeg har sagt. Det ærede Medlem kender ikke sit Forslag — han er for øvrigt selv blandt Forslagsstillerne —, thi de syge og svagelige skal netop betale Skat, hvis Lovforslaget gennemføres. Det ærede Medlem kan meget vel tale om, at de mange, der har trukket sig fri, udskydes. Men efter de Oplysninger, der foreligger for Krigsministeriet — og dem maa det ærede Medlem holde for gode —, vil der i de kommende Aar kun blive nogle faa Hundrede, der udskydes, og paa den Maade vil det ikke blive nogen høj Skat, der kan komme fra dem.

Det ærede Medlem siger dernæst, at jeg havde misforstaaet Forslaget, idet jeg havde troet, at det var Faderen, der skulde betale af sin Indtægt den Procent, der kunde være Tale om, naar Sønnen blev fri, ifølge den Bestemmelse, vi har i Indkomstskattelovene, at Sønnens Indkomst regnes ind under Faderens Indtægt under Sønnens Mindreaarighed. Jeg vil dertil sige, at hvis det ikke er saaledes, at man kan paalægge en velhavende Fader at betale for Sønnen, der ingen Indtægt har, vil altsaa Forholdet blive dette, at Millionærsønnen og den ganske fattige betaler samme Kopskat af 10 Kr. og ikke mere. Men saa vidt jeg ved, er det ikke saaledes i Østerrig; der betaler faktisk Faderen for sin Del. Men det være nu, som det vil; jeg vil kun hævde, at hvis dette er Meningen, at Millionæren bliver fri for at betale noget som helst, selv om alle hans 3 Sønner bliver fritaget for Skat undtagen de 10 Kr. — det maa han vel bøde, og det har vel Sønnen ogsaa selv Raad til at erlægge —, da bliver Forslaget endnu værre.

Jeg skal ikke, skønt jeg nok kunde gøre nogle flere Bemærkninger, forlænge Debatten mere, men kun sige, at jeg har ikke stillet mig afvisende overfor Forslaget, ikke nær saa afvisende som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), med hvem jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem (Piper) ønskede Samarbejde, hvis Sagen skulde blive til noget. Det ærede Medlem (J. Pedersen) har talt om, at der skulde nedsættes et Udvalg om Sagen. Jeg har ikke Indtryk af, at vi nogen Sinde vil faa Sagen at se igen, hvis den kommer i et Udvalg. Jeg har